

Επίσημη Εφημερίδα C 164

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
8 Ιουνίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 164/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 156 της 1.6.2013

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 164/02

Υπόθεση C-625/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρο 14, παράγραφος 2 — Μη ύπαρξη ανεξαρτησίας του διαχειριστή της σιδηροδρομικής υποδομής ως προς τη νομική του μορφή — Άρθρο 11 — Μη ύπαρξη συστήματος βελτίωσης των επιδόσεων — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς)

2

2013/C 164/03

Υπόθεση C-103/11 P P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Systran SA, Systran Luxembourg SA (Αίτηση ανατρέσεως — Άρθρα 225, παράγραφος 1, ΕΚ, 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Εκτίμηση του ζητήματος κατά πόσον η διαφορά είναι εξωσυμβατική — Αρμοδιότητες των κοινοτικών δικαστηρίων)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 164/04	Υπόθεση C-202/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anton Las κατά PSA Antwerp NV (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Εταιρία εγκατεστημένη στην ολλανδόφωνη περιοχή του Βασιλείου του Βελγίου — Υποχρέωση συντάξεως των συμβάσεων εργασίας στην ολλανδική γλώσσα — Σύμβαση εργασίας διασυνοριακού χαρακτήρα — Περιορισμός — Έλλειψη αναλογικότητας)	3
2013/C 164/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-274/11 και C-295/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Απριλίου 2013 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Απόφαση που εγκρίνει την ενισχυμένη συνεργασία βάσει του άρθρου 329, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως λόγω αναρμοδιότητας, καταχρήσεως εξουσίας και παραβιάσεως των Συνθηκών — Προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 20 ΣΕΕ, καθώς και 326 ΣΛΕΕ και 327 ΣΛΕΕ — Μη αποκλειστική αρμοδιότητα — Απόφαση εκδιδόμενη «ως έσχατη λύση» — Προστασία των συμφερόντων της Ένωσης)	3
2013/C 164/06	Υπόθεση C-463/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — L κατά M (Οδηγία 2001/42/EK — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Άρθρο 3, παράγραφοι 4 και 5 — Καθορισμός του τύπου των σχεδίων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Κατασκευαστικά σχέδια «εσωτερικής αναπτύξεως» εξαιρούμενα από εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας — Εσφαλμένη αξιολόγηση της ποιοτικής προϋποθέσεως περί «εσωτερικής αναπτύξεως» — Δεν επηρεάζεται το κύρος του κατασκευαστικού σχεδίου — Περιορισμός της πρακτικής αποτελεσματικότητας της οδηγίας)	4
2013/C 164/07	Υπόθεση C-548/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Edgard Mulders κατά Rijksdienst voor Pensioenen [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 1, στοιχείο ιη' — Έννοια των «περιόδων ασφαλίσεως» — Άρθρο 46 — Υπολογισμός της συντάξεως γήρατος — Περίοδοι ασφαλίσεως που πρέπει να συνυπολογίζονται — Μεθοριακός εργαζόμενος — Περίοδος ανικανότητας προς εργασία — Σώρευση παρόμοιων παροχών καταβαλλόμενων από δύο κράτη μέλη — Μη συνυπολογισμός της περιόδου αυτής ως περιόδου ασφαλίσεως — Προϋπόθεση κατοικίας — Εθνικοί κανόνες κατά της σωρεύσεως]	5
2013/C 164/08	Υπόθεση C-565/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mariana Irimie κατά Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu (Επιστροφή φόρων εισπραχθέντων από κράτος μέλος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Εθνικό σύστημα προβλεπόμενου περιορισμού των καταβλητέων από το εν λόγω κράτος μέλος τόκων επί του επιστραφέντου φόρου — Τόκοι υπολογισθέντες από την επομένη της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως περί επιστροφής του φόρου — Μη συμβατότητα προς το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή της αποτελεσματικότητας)	5
2013/C 164/09	Υπόθεση C-595/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Steinel Vertrieb GmbH κατά Hauptzollamt Bielefeld [Εμπορική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 1470/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1205/2007 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη ονοματολογία — Οριστικός δασμός αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους — Δυνατότητα επιβολής οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ σε προϊόντα υπαγόμενα σε δασμολογική διάκριση προβλεπόμενη από τον κανονισμό αντνιτάμπινγκ — Οικείο προϊόν — Πεδίο εφαρμογής]	6
2013/C 164/10	Υπόθεση C-12/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colloseum Holding AG κατά Levi Strauss & Co. [Σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Έννοια της ουσιαστικής χρήσεως — Σήμα που χρησιμοποιείται αποκλειστικώς ως στοιχείο σύνθετου σήματος ή σε συνδυασμό με άλλο σήμα]	6

2013/C 164/11	Υπόθεση C-247/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Meliha Veli Mustafa κατά Direktor na fond «Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite» kam Natsionalnia osiguritelnen institut (Προστασία των μισθωτών εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Οδηγία 2002/74/ΕΚ — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Άρθρα 2 και 3 — Υποχρέωση προβλέψεως εγγυήσεων για τις απαιτήσεις των μισθωτών εργαζομένων — Δυνατότητα περιορισμού της εγγυήσεως στις απαιτήσεις που υφίσταντο πριν από την καταχώριση στο εμπορικό μητρώο της δικαστικής αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσεως — Δικαστική απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσεως — Αποτελέσματα — Συνέχιση των δραστηριοτήτων του εργοδότη)	7
2013/C 164/12	Υπόθεση C-74/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 12 Φεβρουαρίου 2013 — GSV Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	7
2013/C 164/13	Υπόθεση C-102/13 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2013 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-205/11, Γερμανία κατά Επιτροπής	8
2013/C 164/14	Υπόθεση C-119/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — eco cosmetics GmbH & Co. KG κατά Virginie Laetitia Barbara Dupuy	9
2013/C 164/15	Υπόθεση C-120/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. κατά Tetyana Bonchuk	9
2013/C 164/16	Υπόθεση C-121/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft κατά Xceed Holding Ltd.	10
2013/C 164/17	Υπόθεση C-126/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 η BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-625/11, BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	10
2013/C 164/18	Υπόθεση C-132/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgerichts Köln (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV κατά ILME GmbH	11
2013/C 164/19	Υπόθεση C-158/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 28 Μαρτίου 2013 — Hamidullah Rajaby κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	11
2013/C 164/20	Υπόθεση C-166/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Melun (Γαλλία) στις 3ης Απριλίου 2013 — Sophie Mukarubega κατά Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis	11
2013/C 164/21	Υπόθεση C-167/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Βέλγιο) στις 27 Μαρτίου 2013 — Jean Devillers	12
2013/C 164/22	Υπόθεση C-189/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Bayonne (Γαλλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Raquel Gianni Da Silva κατά Préfet des Pyrénées-Atlantiques	12
2013/C 164/23	Υπόθεση C-203/13: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	12

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 164/24	Υπόθεση T-32/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία πρόσκλησης για υποβολή προσφορών — Ανάλυση αγοράς με στόχο την ανάπτυξη νέας προσέγγισης για ισότοπο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κριτήρια επιλογής και κριτήρια ανάθεσης — Εξωσυμβατική ευθύνη) 14	14
2013/C 164/25	Υπόθεση T-526/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής [Εμπόριο προϊόντων φώκιας — Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 — Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΕ) 737/2010 — Απαγόρευση διαθέσεως των εν λόγω προϊόντων στην αγορά — Εξαίρεση υπέρ των κοινοτήτων Inuit — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Νομική βάση — Επικουρικότητα — Αναλογικότητα — Κατάχρηση εξουσίας] 14	14
2013/C 164/26	Υπόθεση T-119/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Gbagbo κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσαρμογή των αιτημάτων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας) 15	15
2013/C 164/27	Υπόθεση T-130/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Gossio κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Συγκεκριμένα περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως) 15	15
2013/C 164/28	Υπόθεση T-284/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Metropolis Immobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METROINVEST) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος METROINVEST — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα METRO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη] 16	16
2013/C 164/29	Υπόθεση T-55/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Chen κατά ΓΕΕΑ — AM Denmark (Συσκευή καθαρισμού) (Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει συσκευή καθαρισμού — Τρισδιάστατο κοινοτικό σήμα που απεικονίζει συσκευή καθαρισμού με ψεκαστήρα και σφουγγάρι — Κήρυξη της ακυρότητας) ... 16	16
2013/C 164/30	Υπόθεση T-145/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Bayerische Motoren Werke κατά ΓΕΕΑ (ECO PRO) [Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση που επεκτείνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα ECO PRO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 16	16
2013/C 164/31	Υπόθεση T-474/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2013 — Oster Weinkellerei κατά ΓΕΕΑ — Viñedos Emiliana (Igama) (Κοινοτικό σήμα — Ακύρωση του αντιπαχθέντος σήματος — Κατάργηση της δίκης) 17	17
2013/C 164/32	Υπόθεση T-28/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Θέσπιση νέου κανονισμού — Απώλεια εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης) 17	17
2013/C 164/33	Υπόθεση T-124/13: Προσφυγή-Αγωγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής 18	18

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 164/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 156 της 1.6.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 147 της 25.5.2013

EE C 141 της 18.5.2013

EE C 129 της 4.5.2013

EE C 123 της 27.4.2013

EE C 114 της 20.4.2013

EE C 108 της 13.4.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-625/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρο 14, παράγραφος 2 — Μη ύπαρξη ανεξαρτησίας του διαχειριστή της σιδηροδρομικής υποδομής ως προς τη νομική του μορφή — Άρθρο 11 — Μη ύπαρξη συστήματος βελτίωσης των επιδόσεων — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς)

(2013/C 164/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και H. Støvlbæk)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, M. Perrot και S. Menez)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, και προς το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), καθώς και προς τα άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, 14, παράγραφος 2, και 11 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι ο φορέας στον οποίο έχει ανατεθεί η άσκηση των βασικών καθηκόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της

29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, θα είναι ανεξάρτητος, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας και με το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, από την επιχείρηση που παρέχει τις υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών και μη θεσπίζοντας εμπρόθεσμα όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας 2001/14, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 4) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 σ. 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Systran SA, Systran Luxembourg SA

(Υπόθεση C-103/11 P P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρα 225, παράγραφος 1, ΕΚ, 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Εκτίμηση του ζητήματος κατά πόσον η διαφορά είναι εξωσυμβατική — Αρμοδιότητες των κοινοτικών δικαστηρίων)

(2013/C 164/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. van Rijn, E. Montaguti και J. Samnadda, επικουρούμενοι από τους A. Berenboom, advocaat, και M. Isgour, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Systran SA, Systran Luxembourg SA (εκπρόσωποι: J.-P. Spitzer και E. De Boissieu, avocats)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-19/07, Systran και Systran Luxembourg, η οποία είχε εκδοθεί επί αγωγής αποζημιώσεως, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι ενάγουσες πρωτοδίκως λόγω παρανόμων ενεργειών οι οποίες έγιναν κατόπιν διαγωνισμού της Επιτροπής σχετικά με τη συντήρηση και τον γλωσσικό εμπλουτισμό του συστήματος αυτόματης μεταφράσεως που χρησιμοποιούν οι υπηρεσίες της — Εσφαλμένη εκτίμηση και αντιφάσεις όσον αφορά τον εξωσυμβατικό χαρακτήρα της διαφοράς — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Παράβαση των κανόνων της διεξαγωγής των αποδείξεων — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ως προς τον κατάφωρο χαρακτήρα του πταίσματος στο οποίο φέρεται να υπέπεσε η Επιτροπή — Έλλειψη αιτιολογίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010, T-19/07, Systran και Systran Luxembourg κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή που άσκησαν η Systran SA και η Systran Luxembourg SA στην υπόθεση T-19/07.
- 3) Η Systran SA και η Systran Luxembourg SA καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενώπιον τόσο του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anton Las κατά PSA Antwerp NV

(Υπόθεση C-202/11) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Εταιρία εγκατεστημένη στην ολλανδόφωνη περιοχή του Βασιλείου του Βελγίου — Υποχρέωση συντάξεως των συμβάσεων εργασίας στην ολλανδική γλώσσα — Σύμβαση εργασίας διασυνοριακού χαρακτήρα — Περιορισμός — Έλλειψη αναλογικότητας)

(2013/C 164/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anton Las

κατά

PSA Antwerp NV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ (νυν άρθρου 45 ΣΛΕΕ) — Βελγική περιφερειακή ρύθμιση που υποχρεώνει τις εγκατεστημένες στη ολλανδόφωνη περιοχή του Βελγίου επιχειρήσεις να συντάσσουν όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις σχέσεις εργασίας διεθνούς χαρακτήρα στην ολλανδική γλώσσα, επί ποινή ακυρότητας

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντικείται προς αυτό κανονιστική ρύθμιση ομόσπονδης οντότητας κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει σε κάθε εργοδότη που έχει την έδρα του στο έδαφός της να συντάσσει τις συμβάσεις εργασίας διασυνοριακού χαρακτήρα αποκλειστικά στην επίσημη γλώσσα αυτής της ομόσπονδης οντότητας, επί ποινή ακυρότητας των συμβάσεων, την οποία το δικαστήριο οφείλει να διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως.

(¹) EE C 219, της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Απριλίου 2013 — Βασιλείο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-274/11 και C-295/11) (¹)

(Ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Απόφαση που εγκρίνει την ενισχυμένη συνεργασία βάσει του άρθρου 329, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως λόγω αναρμοδιότητας, καταχρήσεως εξουσίας και παραβιάσεως των Συνθηκών — Προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 20 ΣΕΕ, καθώς και 326 ΣΛΕΕ και 327 ΣΛΕΕ — Μη αποκλειστική αρμοδιότητα — Απόφαση εκδιδόμενη «ως έσχατη λύση» — Προστασία των συμφερόντων της Ένωσης)

(2013/C 164/05)

Γλώσσες διαδικασίας: η ισπανική και ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του Βασιλείου της Ισπανίας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Παρεμβαίνουν υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Middleton και F. Florindo Gijón, A. Lo Monaco, στη συνέχεια T. Middleton, F. Florindo Gijón, M. Balta και K. Pellinghelli)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet, J.-C. Halleux και T. Materne), Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, D. Hadroušek και J. Vláčil), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Kemper), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, επικουρούμενος από τον N. J. Travers, BL), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και A. Adam), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και K. Molnár), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και M. de Ree), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, E. Gromnicka και M. Laszuk), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και C. Meyer-Seitz), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, (εκπρόσωποι: L. Seeboruth, επικουρούμενος από τον T. Mitcheson, barrister), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Díez Parra και G. Ricci και M. Dean) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst και L. Prete)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2011, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (ΕΕ L 76, σ. 53) — Κατάχρηση εξουσίας — Προσβολή του δικαστικού συστήματος της Ένωσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-274/11.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-295/11.
- 4) Το Βασίλειο του Βελγίου, η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λεττονίας, η Ουγγαρία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011, ΕΕ C 232, της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — L κατά M

(Υπόθεση C-463/11) (¹)

(Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Άρθρο 3, παράγραφοι 4 και 5 — Καθορισμός του τύπου των σχεδίων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Κατασκευαστικά σχέδια «εσωτερικής αναπτύξεως» εξαιρούμενα από εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας — Εσφαλμένη αξιολόγηση της ποιοτικής προϋποθέσεως περί «εσωτερικής αναπτύξεως» — Δεν επηρεάζεται το κύρος του κατασκευαστικού σχεδίου — Περιορισμός της πρακτικής αποτελεσματικότητας της οδηγίας)

(2013/C 164/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

L

κατά

M

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30) — Πεδίο εφαρμογής — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα ταχεία διαδικασία που δεν περιλαμβάνει περιβαλλοντική εκτίμηση κατά την εκπόνηση πολεοδομικών σχεδίων σε μικρές περιοχές σε τοπικό επίπεδο οι οποίες δεν πληρούν ορισμένα ποιοτικά και ποσοτικά κριτήρια — Εσφαλμένη εκτίμηση των ποιοτικών κριτηρίων

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 4, αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη όπως η επίμαχη, κατά την οποία η παράβαση της ποιοτικής προϋποθέσεως που επιβάλλει η διάταξη με την οποία μεταφέρθηκε η οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη, προκειμένου να απαλλάσσεται κατασκευαστικό σχέδιο ειδικού τύπου από την υποχρέωση πραγματοποίησεως εκτιμήσεως των επιπτώσεων στο περιβάλλον δυνάμει της εν λόγω οδηγίας, δεν ασκεί επιρροή στο κύρος του εν λόγω σχεδίου.

(¹) ΕΕ C 355 της 3.12.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Edgard Mulders κατά Rijksdienst voor Pensioenen

(Υπόθεση C-548/11) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 1, στοιχείο ιη' — Έννοια των «περιόδων ασφαλίσεως» — Άρθρο 46 — Υπολογισμός της συντάξεως γήρατος — Περίοδοι ασφαλίσεως που πρέπει να συνυπολογίζονται — Μεθοριακός εργαζόμενος — Περίοδος ανικανότητας προς εργασία — Σώρευση παρόμοιων παροχών καταβαλλόμενων από δύο κράτη μέλη — Μη συνυπολογισμός της περιόδου αυτής ως περιόδου ασφαλίσεως — Προϋπόθεση κατοικίας — Εθνικοί κανόνες κατά της σωρεύσεως]

(2013/C 164/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Edgard Mulders

κατά

Rijksdienst voor Pensioenen

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Arbeidshof te Antwerpen — Ερμηνεία των άρθρων 1, στοιχείο ιη', και 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Ασφάλιση γήρατος και επιζώντων — Υπολογισμός των παροχών — Περίοδοι ασφαλίσεως που πρέπει να ληφθούν υπόψη

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, στοιχείο ιη', και 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, υπό το πρίσμα του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού και των άρθρων 45 ΣΛΕΕ και 48 ΣΛΕΕ, αποκλείουν τη δυνατότητα, κατά τον υπολογισμό της συντάξεως γήρατος εντός ενός κράτους μέλους, μια περίοδος ανικανότητας προς εργασία, κατά τη διάρκεια της οποίας παροχή ασφαλίσεως ασθενείας, επί της οποίας εισφορές παρακρατήθηκαν βάσει της ασφαλίσεως γήρατος, είχε καταβληθεί εντός άλλου κράτους μέλους σε διακινούμενο εργαζόμενο, να μη θεωρηθεί από τη νομοθεσία αυτού του άλλου κράτους μέλους ως «περίοδος ασφαλίσεως» υπό την έννοια των διατάξεων αυτών, επειδή ο ενδιαφερόμενος δεν είναι κάτοικος του τελευταίου κράτους μέλους και/ή έλαβε παρόμοια παροχή βάσει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, η οποία δεν μπορούσε να σωρευθεί με αυτή την παροχή ασφαλίσεως ασθενείας.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mariana Irimie κατά Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Υπόθεση C-565/11) ⁽¹⁾

(Επιστροφή φόρων εισπραχθέντων από κράτος μέλος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Εθνικό σύστημα προβλέπον περιορισμό των καταβλητέων από το εν λόγω κράτος μέλος τόκων επί του επιστραφέντος φόρου — Τόκοι υπολογισθέντες από την επομένη της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως περί επιστροφής του φόρου — Μη συμβατότητα προς το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2013/C 164/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mariana Irimie

κατά

Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunalul Sibiu — Ερμηνεία των αρχών της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας, των άρθρων 6 ΣΕΕ και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επιτρεπτό κατά το κοινοτικό δίκαιο εθνικής ρυθμίσεως περιοριστικής του ύψους της αποζημιώσεως της οποίας δύναται να τύχουν οι ιδιώτες λόγω της προσβολής του δικαίου της Ένωσης από κράτος μέλος — Δικαίωμα επιστροφής των καταβληθέντων νομίμων τόκων που σχετίζονται με την επιστροφή του φόρου

Διατακτικό

Προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης εθνικό σύστημα, όπως είναι το επίδικο στο πλαίσιο της κύριας δίκης, το οποίο περιορίζει τους καταβαλλόμενους κατά την επιστροφή φόρου εισπραχθέντος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης τόκους στους γενημένους από την επομένη της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως περί επιστροφής του οικείου φόρου.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Steinel Vertrieb GmbH κατά Hauptzollamt Bielefeld

(Υπόθεση C-595/11) ⁽¹⁾

[Εμπορική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 1470/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1205/2007 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη ονοματολογία — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους — Δυνατότητα επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε προϊόντα υπαγόμενα σε δασμολογική διάκριση προβλεπόμενη από τον κανονισμό αντιντάμπινγκ — Οικείο προϊόν — Πεδίο εφαρμογής]

(2013/C 164/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Steinel Vertrieb GmbH

κατά

Hauptzollamt Bielefeld

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 1470/2001 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 195, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1322/2006 του Συμβουλίου, της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 (ΕΕ L 244, σ. 1) και (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (ΕΕ L 272, σ. 1) — Εφαρμογή των εν λόγω κανονισμών και επί λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ρεοστατικό διακόπτη

Διατακτικό

Ο κανονισμός 1470/2001 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1322/2006 του Συμβουλίου, της 1ης Σεπτεμβρίου 2006, καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορι-

σμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασεως ενόψει της λήξεως της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων, αφορούν το σύνολο των προϊόντων που έχουν τα ίδια ουσιώδη χαρακτηριστικά με τα προβλεπόμενα στους εν λόγω κανονισμούς και υπάγονται ομοίως στη δασμολογική διάκριση ex 8539 31 90 της συνδυασμένης ονοματολογίας που αναφέρεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 254/2000 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2000. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει εάν τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα εμπίπτουν σε αυτή την περίπτωση, παρά την προσθήκη ενός ηλιακού διακόπτη, ή εάν πρόκειται για διαφορετικά προϊόντα, λόγω του ότι παρουσιάζουν επιπλέον χαρακτηριστικά τα οποία δεν προσδιορίζονται στους εν λόγω κανονισμούς.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 σ. 24.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Colloseum Holding AG κατά Levi Strauss & Co.

(Υπόθεση C-12/12) ⁽¹⁾

[Σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Έννοια της ουσιαστικής χρήσεως — Σήμα που χρησιμοποιείται αποκλειστικώς ως στοιχείο σύνθετου σήματος ή σε συνδυασμό με άλλο σήμα]

(2013/C 164/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Colloseum Holding AG

κατά

Levi Strauss & Co.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) — Έννοια «χρήση του σήματος» — Αναγνώριση της χρήσεως ενός σήματος που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος σε περίπτωση χρήσεως του σύνθετου αυτού σήματος — Αναγνώριση της χρήσεως ενός σήματος σε περίπτωση χρησιμοποίησής του αποκλειστικώς από κοινού με ένα άλλο σήμα, όταν τα δύο αυτά σήματα έχουν καταχωρισθεί τόσο χωριστά, όσο και από κοινού ως σύνθετο σήμα

Διατακτικό

Η προϋπόθεση περί ουσιαστικής χρήσεως ενός σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, ενδέχεται να πληρούται οσάκις καταχωρισμένο σήμα, το οποίο απέκτησε τον διακριτικό του χαρακτήρα συνεπεία της χρήσεως ενός άλλου σύνθετου σήματος, του οποίου αποτελεί ένα από τα στοιχεία, χρησιμοποιείται μόνον μέσω του άλλου σύνθετου σήματος, ή χρησιμοποιείται μόνον από κοινού με άλλο σήμα, ο δε συνδυασμός των δύο αυτών σημάτων έχει, επιπλέον, καταχωρισθεί, αυτός καθ'αυτόν, ως σήμα.

(¹) ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2013 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Meliha Veli Mustafa κατά Direktor na fond «Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite» kam Natsionalnia osiguritelnen institut

(Υπόθεση C-247/12) (¹)

(Προστασία των μισθωτών εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Οδηγία 2002/74/ΕΚ — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Άρθρα 2 και 3 — Υποχρέωση προβλέψεως εγγυήσεων για τις απαιτήσεις των μισθωτών εργαζομένων — Δυνατότητα περιορισμού της εγγυήσεως στις απαιτήσεις που υφίσταντο πριν από την καταχώριση στο εμπορικό μητρώο της δικαστικής απόφασης περί κινήσεως της διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσεως — Δικαστική απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσεως — Αποτελέσματα — Συνέχιση των δραστηριοτήτων του εργοδότη)

(2013/C 164/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Meliha Veli Mustafa

κατά

Direktor na fond «Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite» kam Natsionalnia osiguritelnen institut

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Varhoven administrativen sad — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την

οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ (ΕΕ L 270, σ. 10) — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν εγγυήσεις όχι μόνο για τις μισθολογικές απαιτήσεις των εργαζομένων υφίστανται κατά τον χρόνο της κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας του εργοδότη, αλλά και για τις απαιτήσεις που ενδέχεται να γεννηθούν σε κάθε στάδιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας

Διατακτικό

Η οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί της προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έχει την έννοια ότι δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέπουν εγγυήσεις για τις απαιτήσεις των εργαζομένων σε κάθε στάδιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας του εργοδότη τους. Ειδικότερα, δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέπουν εγγύηση αποκλειστικά για τις απαιτήσεις των εργαζομένων που γεννήθηκαν πριν από την καταχώριση στο εμπορικό μητρώο της δικαστικής απόφασης περί κινήσεως της διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσεως, μολονότι η απόφαση αυτή δεν διατάσσει την παύση των δραστηριοτήτων του εργοδότη.

(¹) ΕΕ C 235 της 4.8.2012.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 12 Φεβρουαρίου 2013 — GSV Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Υπόθεση C-74/13)

(2013/C 164/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: GSV Kft.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι ένα υλικό

- λευκού χρώματος,
- ορθογώνιου σχήματος,
- από ύφασμα
- η ύφανση του οποίου είναι από σπειροειδές νήμα,
- το υφάδι του αποτελείται από δύο κλωστές,

- οι οποίες διασταυρώνονται μεταξύ τους και περιβάλλουν τα στημόνια,
- το ύφασμα έχει οπές διαστάσεων 4 × 4 mm,
- οι διαστάσεις του υφάσματος είναι σε 100 × 201cm,
- αποτελείται από ίνες γυαλιού οι οποίες επικαλύπτονται από πλαστικό συμπολυμερές ακρυλίου-στυρολίου,
- το ύφασμα δεν αποτελείται από θρυαλλίδες,
- ζυγίζει 136 g/m²,
- τα στημόνια του έχουν πυκνότητα 415 tex,
- και τα υφάδια του 132 tex,

πληροί τα χαρακτηριστικά που αναγράφονται στη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη και το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 138/2011 ⁽¹⁾ της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, αποτελούμενων από

- υφάσματα ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας,
- με μέγεθος κυψελίδας κατά μήκος και κατά πλάτος 1,8 mm, βάρος άνω των 35 g/m²,

και, ότι επομένως, ο κωδικός TARIC 7019 59 00 10 έχει την έννοια ότι το ως άνω περιγραφέν υλικό εμπίπτει βάσει των χαρακτηριστικών του στον κωδικό TARIC, λαμβανομένων υπόψη και των διάφορων γλωσσικών αποδόσεων της δασμολογικής κατατάξεως και των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής δασμού αντανάμπινγκ, δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο βασιζόμενο στο γράμμα του κανονισμού, όπως δημοσιεύθηκε στην αντιστοιχούσα στην ιθαγένειά του γλώσσα, -χωρίς να εξακριβώσει αν υπάρχουν τυχόν αποκλίσεις μεταξύ των διάφορων γλωσσικών αποδόσεων- εισάγει στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στηριζόμενο στη γενική και τρέχουσα σημασία που έχουν στη μητρική του γλώσσα οι χρησιμοποιούμενοι στην εφαρμοστέα νομοθεσία όροι, προϊόν που παρασκευάστηκε εκτός της Ένωσης, θεωρώντας ότι, βάσει της γλωσσικής αποδόσεως που κατανοεί, το προϊόν αυτό δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των προϊόντων που υπόκεινται σε δασμούς αντανάμπινγκ, έστω και αν μπορεί να συναχθεί, διά

της συγκρίσεως των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της κοινοτικής νομοθεσίας, το συμπέρασμα ότι το κοινοτικό δίκαιο πράγματι υποβάλλει το προϊόν αυτό σε δασμό αντανάμπινγκ;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 138/2011 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 43, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2013 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-205/11, Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-205/11,
- να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή είχε ασκηθεί παραδεκτώ και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει επί της ουσίας και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης έχει υποβληθεί κατά της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-205/11, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που είχε ως αίτημα την ακύρωση της απόφασης 2011/527/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία «Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγίανσης».

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προβάλλει δύο λόγους αναίρεσης, για καθένα από τους οποίους προβάλλει επίσης την αιτίαση ελλιπούς αιτιολόγησης.

— Πρώτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της ουσιαστικής απονομής της δικαιοσύνης, η οποία αποτελεί ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της διαδικασίας που είχε επιλέξει η Επιτροπή για την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν καθόρισε τις απαιτήσεις σχετικά με τις τυπικές προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται κατά το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹), όσον αφορά την έγκυρη επίδοση των αποφάσεων με απόδειξη παραλαβής.

— Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της ουσιαστικής απονομής της δικαιοσύνης, η οποία αποτελεί ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι η Επιτροπή δεν έφερε, όσον αφορά την ένσταση της εκπρόθεσμης άσκησης της προσφυγής, το βάρος να αποδείξει ότι το αποσταλέν έγγραφο είχε παραληφθεί από συγκεκριμένο άτομο και ότι το άτομο αυτό ήταν εξουσιοδοτημένο να δέχεται τα επιδιδόμενα έγγραφα.

(¹) ΕΕ L 83, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — eco cosmetics GmbH & Co. KG κατά Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Υπόθεση C-119/13)

(2013/C 164/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Wedding

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Καθής: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (¹) την έννοια ότι ο καθού μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση, από τον δικαστή, της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και σε περίπτωση που δεν του έχει κοινοποιηθεί ή δεν του έχει κοινοποιηθεί νομίμως η διαταγή πληρωμής; Είναι, συναφώς, δυνατή η αναλογική εφαρμογή, ιδίως του άρθρου 20, παράγραφος 1 ή του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Σε περίπτωση μη κοινοποιήσεως ή μη νομίμου κοινοποιήσεως της διαταγής πληρωμής στον καθού, οφείλει αυτός να τηρήσει

ορισμένη προθεσμία για την υποβολή της αιτήσεώς του επανεξέτασως; Πρέπει, συναφώς, να στηριχθεί ιδίως στο άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 1896/2006;

3) Περαιτέρω, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες είναι οι δικονομικές έννομες συνέπειες σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως επανεξέτασως; Είναι, στο πλαίσιο αυτό, δυνατή ιδίως η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 3 ή του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006;

(¹) ΕΕ L 339, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. κατά Tetyana Bonchyk

(Υπόθεση C-120/13)

(2013/C 164/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Wedding

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Καθής: Tetyana Bonchyk

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (¹) την έννοια ότι ο καθού μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση, από τον δικαστή, της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και σε περίπτωση που δεν του έχει κοινοποιηθεί ή δεν του έχει κοινοποιηθεί νομίμως η διαταγή πληρωμής; Είναι, συναφώς, δυνατή η αναλογική εφαρμογή, ιδίως του άρθρου 20, παράγραφος 1 ή του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006;

2) Περαιτέρω, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες είναι οι δικονομικές έννομες συνέπειες σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως επανεξέτασως; Είναι, στο πλαίσιο αυτό, δυνατή ιδίως η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 3 ή του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006;

(¹) ΕΕ L 339, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Wedding (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft κατά Xceed Holding Ltd.

(Υπόθεση C-121/13)

(2013/C 164/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Wedding

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Καθής: Xceed Holding Ltd.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾ την έννοια ότι ο καθύς μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση, από τον δικαστή, της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και σε περίπτωση που δεν του έχει κοινοποιηθεί ή δεν του έχει κοινοποιηθεί νομίμως η διαταγή πληρωμής; Είναι, συναφώς, δυνατή η αναλογική εφαρμογή, ιδίως του άρθρου 20, παράγραφος 1 ή του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες είναι οι δικονομικές έννομες συνέπειες σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως επανεξετάσεως; Είναι, στο πλαίσιο αυτό, δυνατή ιδίως η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 3 ή του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006;

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 η BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-625/11, BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος S. Biagosh)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-625/11, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκδίδοντας την απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 340/2011-1), δεν παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾,

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 340/2011-1), με την οποία απορριφθηκε εν μέρει η αίτηση καταχώρισης του σήματος ecoDoor βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009,

— επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης έχει υποβληθεί κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-625/11, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που είχε ασκήσει η BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 340/2011-1), με την οποία είχε απορριφθεί εν μέρει η αίτηση καταχώρισης του σήματος ecoDoor βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τον ακόλουθο λόγο αναίρεσης:

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, διότι το σήμα ecoDoor —το οποίο δεν περιγράφει καν τα προϊόντα που αφορά η απορριπτική απόφαση του ΓΕΕΑ, αλλά μόνο μια πόρτα ως πιθανό συστατικό μέρος των προϊόντων αυτών— μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα καθαυτά μόνο σε περίπτωση που το εν λόγω μέρος είναι τόσο ουσιώδες για το προϊόν, ώστε το σχετικό κοινό να εξομοιώνει αυτόματα το μέρος αυτό με το προϊόν. Αυτό συμβαίνει μόνο στην περίπτωση που το σχετικό κοινό θεωρεί ότι το μέρος αυτό επιτελεί μια απαραίτητη και

ουσιώδη λειτουργία του προϊόντος. Αυτό δεν ισχύει σχετικά με την πόρτα ως μέρος των οικείων προϊόντων, οπότε δεν συντρέχει ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgerichts Köln (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV κατά ILME GmbH

(Υπόθεση C-132/13)

(2013/C 164/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgerichts Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Εναγομένη: ILME GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει τα άρθρα 1, 8 και 10, καθώς και τα παραρτήματα II, IV και III της οδηγίας 2006/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στο ηλεκτρολογικό υλικό που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί εντός ορισμένων ορίων τάσεως (¹), να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι το περίβλημα ως κατασκευαστικό στοιχείο των πολυπολικών συνδέσεων βιομηχανικής χρήσεως δεν πρέπει να φέρει σήμανση CE;

(¹) ΕΕ L 374, σ. 10.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 28 Μαρτίου 2013 — Hamidullah Rajaby κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-158/13)

(2013/C 164/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hamidullah Rajaby

Καθού: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπό τις συνθήκες της υπό κρίση ένδικης διαφοράς, στο πλαίσιο της οποίας κατά τα φαινόμενα έχει σημειωθεί πρόδηλη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης που θα εξακολουθήσει να έχει συνέπειες για το μέλλον και στο πλαίσιο της οποίας οι διάδικοι έχουν ανταλλάξει απόψεις κατά τη διοικητική διαδικασία επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 14 του κανονισμού 343/2003 (¹), ζήτημα επί του οποίου δεν επανήλθαν κατά την ένδικη διαδικασία, αλλά το οποίο ο προσφεύγων επίσης δεν προέβαλε πλέον ρητώς κατά την ένδικη διαδικασία, παραβιάζεται το δικαίο της Ένωσης αν ο δικαστής, λόγω της απαγορεύσεως της αυτεπάγγελτης εξετάσεως, δεν ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό;
- 2) Υπάρχει σχέση εξαρτήσεως, υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση ένδικης διαφοράς, δηλαδή όταν τα μέλη της οικογενείας είναι μια νεαρή γυναίκα χωρίς μόρφωση, καταγόμενη από το Αφγανιστάν, η οποία συνοδεύεται από δύο παιδιά, πεντέμισι και τριών ετών σήμερα, τα οποία συντηρεί, χωρίς να είναι σε θέση να στραφεί προς κάποιον άλλον πλην του προσφεύγοντος, ως συζύγου της και πατέρα των παιδιών, για την επιμέλεια και την ανατροφή τους, ενώ, επιπλέον, ο καθού έχει δώσει απορριπτική απάντηση στην αίτησή της για άσυλο, διότι το ιστορικό που εξέθεσε κρίθηκε ως στερούμενο κάθε αληθοφάνειας, και ενώ το ιστορικό αυτό ενισχύεται από τις δηλώσεις του προσφεύγοντος και από τα αντίγραφα εγγράφων τα οποία αυτός προσκόμισε;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης άσυλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Melun (Γαλλία) στις 3ης Απριλίου 2013 — Sophie Mukarubega κατά Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Υπόθεση C-166/13)

(2013/C 164/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Melun

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sophie Mukarubega

Καθών: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis [διοικητής της αστυνομίας, νομάρχης του Seine-Saint-Denis]

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαίωμα ακρόασης σε κάθε διαδικασία, το οποίο συνδέεται αναπόσπαστα με τη θεμελιώδη αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και κατοχυρώνεται, εξάλλου, από το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι υποχρεώνει τη διοίκηση, όταν αυτή προτίθεται να λάβει απόφαση περί επιστροφής παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού, είτε η απόφαση αυτή λαμβάνεται κατόπιν αρνήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής είτε όχι, και ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται κίνδυνος διαφυγής, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του;
- 2) Έχει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της ένδικης διαδικασίας ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου ως συνέπεια ότι δεν απαιτείται να δοθεί προηγουμένως σε παρανόμως διαμένοντα αλλοδαπό η δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του σχετικά με το δυσμενές μέτρο της απομακρύνσεως που πρόκειται να του επιβληθεί;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Βέλγιο) στις 27 Μαρτίου 2013 — Jean Devillers

(Υπόθεση C-167/13)

(2013/C 164/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού: Jean Devillers

Προδικαστικά ερωτήματα

Το άρθρο 3 του κανονισμού 1/2005 του Συμβουλίου, της 22 Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά⁽¹⁾ και το παράρτημά [του] I, κεφάλαιο I «Ικανότητα για μεταφορά», σημεία 1, 2 και 3, τα οποία προτάσσουν τη γνώμη κτηνιάτρου σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς κατά πόσον ένα τραυματισμένο ζώο είναι σε θέση να μεταφερθεί και, πιο συγκεκριμένα, ως προς την αξιολόγηση του πρόσθετου άλγους που θα μπορούσε να προκαλέσει η μεταφορά, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, του Βασιλικού Διατάγματος της 9ης Ιουλίου 1999 (εθνικό βελγικό δίκαιο) σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά⁽²⁾, το οποίο επιτρέπει τη μεταφορά τραυματισμένου ζώου μόνον εφόσον η μεταφορά αυτή δεν συνιστά άσκοπη ταλαιπωρία, άνευ ετέρου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97 (ΕΕ L 3, σ. 1).

⁽²⁾ Βασιλικό Διάταγμα της 9ης Ιουλίου 1999 σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και τις προϋποθέσεις για την καταχώριση των μεταφορέων, για τη χορήγηση άδειας σε εμπόρους και για την έγκριση σημείων στάσεως και κέντρων συγκεντρώσεως (*Moniteur belge*, 2 Σεπτεμβρίου 1999, σ. 32437).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Bayonne (Γαλλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Raquel Gianni Da Silva κατά Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Υπόθεση C-189/13)

(2013/C 164/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Bayonne

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Raquel Gianni Da Silva.

Καθού: Préfet des Pyrénées-Atlantiques.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία τιμωρεί με φυλάκιση την παράνομη είσοδο στην εθνική επικράτεια υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος δεν έχει υπαχθεί στα αναγκαστικά μέτρα που προβλέπονται από την οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-203/13)

(2013/C 164/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, M. Heller και P. Mihaylova)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 3, παράγραφος 7 και το παράρτημα I, παράγραφος 1, στοιχεία α', υποπαράγραφος 2, β', γ', δ', στ', η' και θ' της οδηγίας 2009/72/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK, ή εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή σχετικά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας,

— να επιβάλει στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσια χρηματική ποινή ποσού 8 448 ευρώ από της δημοσίευσής της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, επειδή αθέτησε την υποχρέωση κοινοποίησης στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας 2009/72/EK στο εσωτερικό δίκαιο,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαρτίου 2011.

⁽¹⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2013
— Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/08) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία πρόσκλησης για υποβολή προσφορών — Ανάλυση αγοράς με στόχο την ανάπτυξη νέας προσέγγισης για ισότοπο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κριτήρια επιλογής και κριτήρια ανάθεσης — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2013/C 164/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών, Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικώς Ν. Κορογιαννάκης, στη συνέχεια Μ. Roli και Μ. Σταυροπούλου, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ε. Manhaeve, στη συνέχεια J. Stuyck και Α.-Μ. Vandromme, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας πρόσκλησης για υποβολή προσφορών σχετικά με ανάλυση αγοράς με στόχο την ανάπτυξη νέας προσέγγισης για τον ισότοπο «Περιβάλλον για Ευρωπαίους νεαρής ηλικίας» και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών, Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013
— Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-526/10) ⁽¹⁾

[Εμπόριο προϊόντων φώκιας — Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 — Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής — Κανονισμός (ΕΕ) 737/2010 — Απαγόρευση διαθέσεως των εν λόγω προϊόντων στην αγορά — Εξαίρεση υπέρ των κοινοτήτων Inuit — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Νομική βάση — Επικουρικότητα — Αναλογικότητα — Κατάχρηση εξουσίας]

(2013/C 164/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Inuit Tapiriit Kanatami (Οτάβα, Καναδάς), Inuit Tapiriit Kanatami (Οτάβα, Καναδάς), Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Καναδάς), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Καναδάς), Jayrootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Uluhaktok, Καναδάς), Karliin Ariak (Iqaluit, Καναδάς), Canadian Seal Marketing Group (Κεμπέκ, Καναδάς), Ta Ma Su Seal Products, Inc. (Cap-aux-Meules, Καναδάς), Fur Institute of Canada (Οτάβα), NuTan Furs, Inc. (Catalina, Καναδάς), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Νορβηγία), Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland) (Nuuk, Γροιλανδία, Δανία), Johannes Egede (Nuuk), Kalallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk), William E. Scott & Son (Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία), Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (Fleur-de-Lys, Καναδάς) (εκπρόσωποι: J. Bouckaert και Η. Viaene, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ε. White, Ρ. Oliver και Κ. Mifsud-Bonnici)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς Ι. Αναγνωστοπούλου και L. Visaggio, στη συνέχεια L. Visaggio και D. Gauci) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Μ. Moore και Κ. Michael)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 737/2010 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2010, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί εμπορίου προϊόντων φώκιας (ΕΕ L 216, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Οι Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jayrootie Moesiesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi και Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd, καταδικάζονται στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 13 της 15.1.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013
— Gbagbo κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-119/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσαρμογή των αιτημάτων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)

(2013/C 164/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Simone Gbagbo (Αμπιτζάν, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: J.-C. Tchikaya, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και M. Chavrier)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και M. Κωνσταντινίδης) και Δημοκρατία της Ακτής του Ελεφαντοστού (εκπρόσωποι: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit και G. Merland, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αρχικώς, αίτημα περί ακυρώσεως, αφενός της αποφάσεως 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ. 36), και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΚ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων

προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ.1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Simone Gbagbo φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Δημοκρατία της Ακτής του Ελεφαντοστού και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 130 της 30.4.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013
— Gossio κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-130/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Συγκεκριμένα περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2013/C 164/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marcel Gossio (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωποι: αρχικά G. Collard, στη συνέχεια Σ. Ζώκου, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και G. Étienne)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και M. Κωνσταντινίδης) και Δημοκρατία της Ακτής του Ελεφαντοστού (εκπρόσωποι: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit και G. Merland, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ. 36), και αφετέρου, του κανονισμού (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (EE L 11, σ.1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Marcel Gossio φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Δημοκρατία της Ακτής του Ελεφαντοστού και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 130 της 30.4.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METROINVEST)

(Υπόθεση T-284/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος METROINVEST — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα METRO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη]

(2013/C 164/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Carbonell Calliό, P. Craddock και B. Vanbrabant, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντύσσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Berger, R. Kaase και J.-C. Plate, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 17ης Μαρτίου 2011 (υπόθεση R 954/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG και της Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Chen κατά ΓΕΕΑ — AM Denmark (Συσκευή καθαρισμού)

(Υπόθεση T-55/12) (¹)

(Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει συσκευή καθαρισμού — Τριδιάστατο κοινοτικό σήμα που απεικονίζει συσκευή καθαρισμού με ψεκαστήρα και σφουγγάρι — Κήρυξη της ακυρότητας)

(2013/C 164/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Su-Shan Chen (Sanchong, Ταϊβάν) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: AM Denmark A/S (Kokkedal, Δανία) (εκπρόσωπος: C. Type Jørdorf, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 26ης Οκτωβρίου 2011 (υπόθεση R 2179/2010-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των AM Denmark A/S και Su Shan Chen.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Su-Shan Chen στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 133 της 5.5.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2013 — Bayerische Motoren Werke κατά ΓΕΕΑ (ECO PRO)

(Υπόθεση T-145/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση που επεκτείνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα ECO PRO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 164/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayerische Motoren Werke AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΓΕΑ της 18ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 1418/2011-4), σχετικά με διεθνή καταχώριση που επεκτείνεται στη Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σημείου ECO PRO.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Bayerische Motoren Werke AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2013 — Oster Weinkellerei κατά ΓΕΕΑ — Viñedos Emiliana (Igama)

(Υπόθεση T-474/11) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ακύρωση του αντιπαχθέντος σήματος — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 164/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Andreas Oster Weinkellerei KG (Cochem, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Schindler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Rohlmann)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΓΕΑ: Viñedos Emiliana, SA (Las Condes, Σαντιάγο, Χιλή)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΓΕΑ της 22ας Ιουνίου 2011 (υπόθεση R 637/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Andreas Oster Weinkellerei KG και Viñedos Emiliana, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η προσφεύγουσα και το ΓΓΕΑ φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 319 της 29.10.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-28/12) (¹)

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Θέσπιση νέου κανονισμού — Απώλεια εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 164/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Ινδονησία), Ecogreen Oleochemicals (Σιγκαπούρη) Pte Ltd (Σιγκαπούρη, Σιγκαπούρης), και Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Graafsma και J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix, επικουρούμενος από τους G. Berrisch και N. Chesaites, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1138/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας (ΕΕ 2011 L 293, σ.1), στον βαθμό που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στην PT Ecogreen Oleochemicals.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως των Sasol Olefins & Surfactants GmbH και Sasol Germany GmbH.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα των PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Σιγκαπούρη) Pte Ltd και Ecogreen Oleochemicals GmbH.
- 4) Οι Sasol Olefins & Surfactants και Sasol Germany φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 73 της 10.3.2012.

Προσφυγή-Αγωγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-124/13)

(2013/C 164/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/125/12 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα 110 προσλήψεων για την κάλυψη κενών θέσεων βοηθού (AST3) στους τομείς του ελέγχου, της χρηματοοικονομικής και της λογιστικής, και της οικονομίας/στατιστικής·
- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/126/12 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα 78 προσλήψεων για την κάλυψη κενών θέσεων βοηθού (AST3) στους τομείς της βιολογίας, βιοεπιστημών και υγείας, της χημείας, της φυσικής και επιστημών των υλικών, της πυρηνικής έρευνας, των έργων πολιτικού μηχανικού και μηχανολογίας, της ηλεκτρολογίας και ηλεκτρονικής·
- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/248/13 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα 29 προσλήψεων για την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικού υπαλλήλου (AD6) στους τομείς της ασφάλειας κτιρίων και της μηχανικής σε ειδικές τεχνολογίες κτιρίων·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 263, 264, 266 ΣΛΕΕ
 - Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς το δεδικασμένο της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, με την οποία κρίθηκαν παράνομες οι προκηρύξεις που περιορίζουν μόνο στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, τις γλώσσες τις οποίες οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ, 1 και 6 του κανονισμού 1/58, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας

— Υποστηρίζεται συναφώς ότι, περιορίζοντας σε τρεις γλώσσες τις επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα των υποψηφίων των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης, η Επιτροπή καθιέρωσε στην πράξη νέο κανονισμό περί του γλωσσικού καθεστώτος των οργάνων, καταστρατηγώντας την αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου στον τομέα αυτό.

- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ, νυν 18 ΣΛΕΕ· 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης· 6, παράγραφος 3 ΕΕ· 1, παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος III του ΚΥΚ· 1 και 6 του κανονισμού 1/58, 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ

— Κατά την προσφεύγουσα, ο γλωσσικός περιορισμός που επέβαλε η Επιτροπή εισάγει δυσμενείς διακρίσεις διότι οι προαναφερθείσες διατάξεις απαγορεύουν την επιβολή στους ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων γλωσσικών περιορισμών οι οποίοι δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του προαναφερθέντος κανονισμού 1/58, και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και απαγορεύουν την πρόβλεψη τέτοιων περιορισμών ελλείψει ειδικού και αιτιολογημένου συμφέροντος της υπηρεσίας.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3 ΕΕ, στο μέτρο που καθιερώνει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ως θεμελιώδες δικαίωμα απορρέον από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.

— Η Επιτροπή παραβίασε την εμπιστοσύνη των πολιτών σχετικά με τη δυνατότητα να επιλέγουν ως δεύτερη γλώσσα οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης, όπως ήταν δυνατό έως το 2007 και όπως επιβεβαίωσε το Δικαστήριο στην απόφασή του στην υπόθεση C-566/10 P.

- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των θεμελιωδών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών (ειδικότερα, των άρθρων 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 28, στοιχείο στ', 27, παράγραφος 2, 34, παράγραφος 3, και 45, παράγραφος 1 του ΚΥΚ), καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

— Κατά την προσφεύγουσα, περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα 2, η Επιτροπή στην πραγματικότητα πρόεβη σε πρόωρο, κατά το στάδιο της προκηρύξεως και των όρων συμμετοχής, έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, ο οποίος αντιθέτως θα έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο του διαγωνισμού. Με τον τρόπο αυτό, οι γλωσσικές γνώσεις καθίστανται αποφασιστικές όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ· 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ.

— Υποστηρίζεται συναφώς ότι, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής έπρεπε υποχρεωτικώς να υποβληθούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα απέστειλε στους υποψηφίους τις ανακοινώσεις στην ίδια γλώσσα σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, η Επιτροπή παραβίασε το δικαίωμα των ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα, και εισήγαγε δυσμενή διάκριση εις βάρος όσων δεν είχαν βαθειά γνώση των τριών αυτών γλωσσών.

7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, παραμορφώνοντας τα πραγματικά περιστατικά.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον περιορισμό σε τρεις γλώσσες επικαλούμενη την απαίτηση ότι οι νεοπροσλαμβανόμενοι θα πρέπει να είναι άμεσα σε θέση να επικοινωνούν στο εσωτερικό των οργάνων. Η αιτιολογία αυτή παραμορφώνει τα πραγματικά περιστατικά διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων γλωσσικών ομάδων εντός των οργάνων· είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος όπως της απαγορεύσεως των γλωσσικών διακρίσεων. Πράγματι, υπάρχουν λιγότερο περιοριστικές επιλογές για τη διασφάλιση της ταχείας επικοινωνίας εντός των οργάνων.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Μαρτίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση F-27/11, ΒΟ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και D. Martin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: ΒΟ (Αμμάν, Ιορδανία)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση F-27/11, ΒΟ κατά Επιτροπής,

— να απορρίψει την προσφυγή του ΒΟ στην υπόθεση F-27/11 και να τον καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της σχετικής διαδικασίας,

— να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως, η Επιτροπή προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 19 των Κοινών διατάξεων σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και του σημείου 2.5 του κεφαλαίου 12, με τίτλο «Έξοδα μεταφοράς», το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο II της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2007, που ορίζει γενικές διατάξεις εφαρμογής σχετικά με την επιστροφή ιατρικών εξόδων, στο μέτρο που το Δικαστήριο ΔΔ κακώς δεν έκρινε ότι η δεύτερη αυτή διάταξη, η οποία προβλέπει περιπτώσεις μη αποδόσεως των εξόδων μεταφοράς, πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2013 — Moallem Insurance κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-182/13)

(2013/C 164/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Moallem Insurance Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει το σημείο 18 του παραρτήματος της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ περί περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71).

— να ακυρώσει το σημείο 18 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55).

— να κρίνει ότι το άρθρο 12 της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010 ⁽¹⁾ και το άρθρο 35 του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012 ⁽²⁾, δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να προβεί σε δικαστικό έλεγχο τόσο του σημείου 21, τμήμα Β, του παραρτήματος της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου όσο και του σημείου 21, τμήμα Β, του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, καθώς και να ελέγξει αν αυτά είναι σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται ειδικώς από το ότι η καταχώριση της Moallem στον κατάλογο είναι πεπλανημένη και από το ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε ακολούθως με τα άρθρα 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, 1, παράγραφος 8, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, και 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012) και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε ακολούθως με το άρθρο 1, παράγραφος 11, του κανονισμού 1263/12 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012).
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από ανεπαρκή αιτιολόγηση της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012. Τα νομοθετήματα αυτά παραβιάζουν τα δικαιώματα άμυνας της Moallem και το δικαίωμά της σε δίκαιη δίκη, δεδομένου ότι το Συμβούλιο ουδέποτε απήντησε στην από 6 Φεβρουαρίου 2013 επιστολή της Moallem στην οποία δεν δόθηκε πρόσβαση στον φάκελλο της υποθέσεως που είχε στη διάθεσή του το Συμβούλιο.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την εκ μέρους του Συμβουλίου παράβαση του άρθρου 24, παράγραφοι 3 και 4, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του άρθρου 46, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου. Το άρθρο 24, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και το άρθρο 46, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 επιβάλλουν στο Συμβούλιο να γνωστοποιεί και να κοινοποιεί την απόφασή του, περιλαμβανομένων των λόγων καταχώρισεως στον κατάλογο, ενώ τα άρθρα 24, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και 46, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 προβλέπουν την επανεξέταση της αποφάσεως σε περίπτωση υποβολής παρατηρήσεων.

- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι, κατά την εξέταση της περιπτώσεως της Moallem, το Συμβούλιο παρέβη την αρχή της χρηστής διοικήσεως.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από το ότι, κατά την εξέταση της περιπτώσεως της Moallem, το Συμβούλιο παρέβη την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από το ότι το άρθρο 12 της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, δεν έπρεπε να τύχουν εφαρμογής στην περίπτωση της Moallem, καθόσον αντιβαίνουν στην αρχή της αναλογικότητας, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- 8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από το ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε ακολούθως, βάσει του οποίου εκδόθηκε το προσβαλλόμενο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, αντιβαίνει στο άρθρο 215, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ, ως νομική βάση του, καθώς και στο άρθρο 40 ΣΕΕ.
- 9) Ο ένατος λόγος αντλείται από το ότι η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και ο κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 εκδόθηκαν κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

⁽¹⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1)

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2013 — PP Nature-Balance Lizenz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-189/13)

(2013/C 164/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος M. Ambrosius)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση E(2013) 369 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας, στο πλαίσιο του άρθρου 31 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και περιέχουν τη δραστική ουσία «τολπερισόνη»,

επικουρικά, να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση E(2013) 369 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 2013, κατά το μέρος κατά το οποίο η απόφαση αυτή επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διαγράψουν από τις άδειες κυκλοφορίας της τολπερισόνης σε φαρμακευτικές μορφές χορήγησης από το στόμα την ένδειξη «επώδυνες συσπάσεις των μυών, κυρίως ως συνέπεια νοσημάτων της σπονδυλικής στήλης και των αρθρώσεων της ωμικής ζώνης»,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 116 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽¹⁾.

— Στο πλαίσιο του λόγου αυτού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένη αξιολόγηση του κριτηρίου της έλλειψης θεραπευτικών αποτελεσμάτων. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κατά την αξιολόγηση της σχέσης του οφέλους προς τους κινδύνους από τη χρήση τολπερισόνης σε φαρμακευτικές μορφές χορήγησης από το στόμα εφαρμόστηκαν εσφαλμένα κριτήρια.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 10α και του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2001/83/ΕΚ.

— Επ' αυτού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνονται υπόψη, κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ουσίας, της ασφάλειας και της σχέσης του οφέλους προς τους κινδύνους από τη χρήση της, τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 10α και στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2001/83/ΕΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται επίσης σε εσφαλμένα κριτήρια αξιολόγησης στο σημείο αυτό.

3) Τρίτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση του άρθρου 22α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατά την ανάπτυξη του τρίτου λόγου αναίρεσης, ότι, αντί να διαταχθεί η άμεση τροποποίηση των αδειών κυκλοφορίας, έπρεπε να διαταχθεί, ως ηπιότερο μέσο, η διεξαγωγή μελέτης αποτελεσματικότητας κατά το άρθρο 22α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς τη δυνατότητα αυτή και ότι η Επιστημονική Επιτροπή Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων απέρριψε τη δυνατότητα αυτή για λόγους που δεν είναι νομικά βάσιμοι.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικα για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2013 — Rubinum κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-201/13)

(2013/C 164/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rubinum, SA (Rubi, Ισπανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι C. Bittner και P.-C. Scheel)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 288/2013 της Επιτροπής,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τουΣ εξής κυρίως λόγους.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1831/2003 ⁽¹⁾.

— Συναφώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρήχθηκε κυρίως στο άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1831/2003 και ότι εν προκειμένω δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ιδιαίτερα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται μόνο σε υποθέσεις και ότι δεν έχουν διαπιστωθεί στην πράξη συγκεκριμένες περιπτώσεις ούτε μετάδοσης της αντοχής μικροβίων στα αντιβιοτικά ούτε παραγωγής τοξινών από το σχετικό παρασκεύασμα.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1831/2003.

— Επ' αυτού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να αποφανθεί με βάση το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1831/2003 επί της αίτησης που είχε υποβάλει η ίδια σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του ίδιου αυτού κανονισμού.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1831/2003.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι σε πολλές διαδικασίες χορήγησης αδειών κυκλοφορίας έχει προσκομίσει επαρκή και ενδεδειγμένα αποδεικτικά στοιχεία για το ότι η προοριζόμενη για ζωοτροφές πρόσθετη ύλη την οποία παράγει η ίδια δεν επηρεάζει αρνητικά την υγεία των ζώων, την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1831/2003. Εξάλλου, τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία δεν αμφισβητήθηκαν ούτε από την Επιτροπή ούτε από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA).

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 ⁽²⁾.

— Επ' αυτού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κυρίως ότι πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν πραγματοποιήθηκε νομότυπη και πλήρης ανάλυση επικινδυνότητας.

5) Πέμπτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 178/2002.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αιτιολογήσει την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού ούτε με επίκληση της αρχής της προφύλαξης, η οποία απορρέει από το άρθρο 7 του κανονισμού 178/2002. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στις απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 178/2002 ακόμη και από την άποψη της αρχής της προφύλαξης.

6) Παραβίαση γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

— Με τον λόγο αυτό η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχουν παραβιαστεί η αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης και η αρχή της αναλογικότητας και ότι έχει προσβληθεί το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

7) Έβδομος λόγος: Παράβαση του άρθρου 19 του κανονισμού 1831/2003.

— Στο πλαίσιο αυτού του λόγου η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 19 του κανονισμού 1831/2003 δίμηνη προθεσμία για την αναθεώρηση των αποφάσεων και τον έλεγχο των παραλείψεων της EFSA και ότι δεν έλαβε απόφαση επί της αίτησης της προσφεύγουσας να αναθεωρηθεί μια γνωμοδότηση της EFSA παρά μόνο αφού προηγουμένως είχε εκδοθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τις πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων (ΕΕ L 268, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2013 — Portugal Telecom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-208/13)

(2013/C 164/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portugal Telecom SGPS, SA (Λισσαβώνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: N. Mimoso Ruiz και R. Bordalo Junqueiro, advogados)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2013) 306 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα,

— επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνει ότι η Portugal Telecom και η Telefónica S.A. παραβίασαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ στο μέτρο που περιέλαβαν μια ένατη ρήτρα στη μεταξύ τους συναφθείσα συμφωνία βάσει της οποίας η Telefónica S.A απέκτησε πακέτο μετοχών της Brasilcel NV το οποίο είχε στην κατοχή της η Portugal Telecom, ρήτρα η οποία ερμηνεύθηκε από την Επιτροπή ως συμφωνία μη ανταγωνισμού άσχετη με την οικεία μεταβίβαση.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου:

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει ελλιπή αιτιολογία, καθόσον στο αιτιολογικό της υπάρχουν παραλείψεις, ανακρίβειες και σφάλματα όσον αφορά ουσιώδη στοιχεία που πλήττουν ανεπανόρθωτα το κύρος των συμπερασμάτων της αποφάσεως αυτής,

— Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ανεπαρκείς αποδείξεις, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να αντικρούσει τα αποδεικτικά στοιχεία της ίδιας της προσφεύγουσας από τα οποία προκύπτει ότι η ρήτρα υπ' αριθ. 9 της συμφωνίας περιλάμβανε όντως υποχρέωση αποχής από τον ανταγωνισμό η οποία όμως, δεδομένων των περιστάσεων που οδήγησαν στην πρόβλεψή της, δεν μπορούσε εφαρμοστεί χωρίς προηγούμενη έγκριση από αμφότερες τις αντισυμβαλλόμενες,

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επιπλέον ότι η ρήτρα υπ' αριθ. 9 της συμφωνίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού καθώς και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε, ως όφειλε, την ύπαρξη, πραγματική ή δυνητική, περιοριστικών αποτελεσμάτων που ενδέχεται να συνιστούν παραβίαση των κανόνων του ανταγωνισμού.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της Συνθήκης και των κανόνων των σχετικών με την εφαρμογή της:

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το δικαίωμα της Ένωσης στο μέτρο που ενέχει τις κατωτέρω πλημμέλειες:

α) πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα, περί τα αποδεικτικά στοιχεία και περί τον επαρκή χαρακτήρα τους, στο μέτρο που η Επιτροπή αξιολόγησε και ερμήνευσε εσφαλμένα τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι και που, κατά συνέπεια, δεν συνήγαγε τα εύλογα συμπεράσματα που όφειλε να αντλήσει από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν της,

β) εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και συνακόλουθη παράβαση της εν λόγω διάταξης, στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε αβάσιμα και εσφαλμένα τις αντισυμβαλλόμενες ως εν δυνάμει ανταγωνίστριες στο σύνολο των αγορών που καλύπτονταν από την επίμαχη υποχρέωση αποχής από τον ανταγωνισμό· η εν λόγω υποχρέωση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού χωρίς η Επιτροπή να αποδείξει την παραγωγή οποιωνδήποτε αποτελεσμάτων,

γ) παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει η Επιτροπή να διερευνά και να αποφαίνεται, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξετάζει αλλά ούτε και απορρίπτει ομάδα κρίσιμων επιχειρημάτων προβληθέντων από τις αντισυμβαλλόμενες τα οποία αφορούν, μεταξύ άλλων, το πεδίο εφαρμογής της ρήτρας μη ανταγωνισμού,

δ) παραβίαση της αρχής *in dubio pro reo*, στο μέτρο που η Επιτροπή θεωρεί ως αποδειχθέντα ορισμένα δυσμενή για την προσφεύγουσα πραγματικά περιστατικά σε σχέση με τα οποία εγείρονται σοβαρές αμφιβολίες και ως προς τα οποία η ίδια η Επιτροπή δεν είναι βέβαια,

ε) παραβίαση των αρχών τις οποίες δεσμεύτηκε να τηρεί η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας επιβολής προστίμων, πιο συγκεκριμένα της αρχής που καθιερώνει η παράγραφος 13 των κατευθυντηρίων γραμμών που το δεσμικό αυτό όργανο έχει εκδώσει συναφώς, στο μέτρο που η Επιτροπή υπολόγησε το ποσό του προστίμου για το σύνολο των αγορών των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξαρτήτως του αν τοποθετούνται γεωγραφικά στην Ιβηρική Χερσόνησο ή όχι, παραβλέποντας επίσης το γεγονός ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη παράβαση δεν διήρκεσε μετά τις 29 Οκτωβρίου 2010,

στ) παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως και των κριτηρίων που πρέπει να τηρούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιβολής προστίμων.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — Ferracci κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/13)

(2013/C 164/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Pietro Ferracci (San Cesareo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι A. Nucara και E. Gambaro)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2012,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή έχει ασκηθεί κατά της απόφασης C(2012) 9461 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, με την οποία αφενός κηρύσσονται ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, χωρίς πάντως να διατάσσεται η ανάκτησή τους, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν, βάσει της απαλλαγής από το δημοτικό τέλος ακινήτων, σε φορείς μη εμπορικού χαρακτήρα που ασκούν ορισμένου είδους δραστηριότητες και αφετέρου κρίνεται ότι δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση ούτε η ευνοϊκή ρύθμιση που ισχύει για την Εκκλησία και ορισμένες αθλητικές οργανώσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 149 του ενιαίου νόμου για τη φορολογία εισοδήματος ούτε η απαλλαγή από τον ενιαίο δημοτικό φόρο ακινήτων, η οποία ισχύει για ορισμένους φορείς που ασκούν δραστηριότητες ειδικού χαρακτήρα.

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση, κακή εφαρμογή και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 14 του κανονισμού 14 (ΕΚ) 659/1999.

— Κατά τον προσφεύγοντα, η καθής, μολονότι έκρινε ότι συνέτρεχε παράβαση των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, δεν διέταξε την ανάκτηση της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης. Συναφώς ο προσφεύγων θεωρεί ότι δεν υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις που να δημιουργούν απόλυτη αδυναμία ανάκτησης και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει αποδειχθεί η ύπαρξη τέτοιας απόλυτης αδυναμίας.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση και κακή εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

— Επ' αυτού ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το μέτρο ενίσχυσης που εφάρμοσε η Ιταλική Δημοκρατία μέσω του άρθρου 149, παράγραφος 1, του ενιαίου νόμου για τη φορολογία εισοδήματος δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η καθής έκρινε ότι δεν παρέχεται κανένα επιλεκτικό πλεονέκτημα. Ο προσφεύγων θεωρεί, αντίθετα, ότι η εν λόγω διάταξη παρέχει επιλεκτικά πλεονέκτημα στους αναγνωρισμένους κατά νόμο εκκλησιαστικούς φορείς και στις ερασιτεχνικές αθλητικές οργανώσεις και πληροί εξάλλου όλες τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να υπάρχει κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση και κακή εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

— Επ' αυτού ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το μέτρο ενίσχυσης που εφάρμοσε η Ιταλική Δημοκρατία μέσω της λεγόμενης απαλλαγής από τον ενιαίο δημοτικό φόρο ακινήτων δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η καθής έκρινε ότι οι ωφελούμενοι από την απαλλαγή αυτή δεν είναι «επιχειρήσεις». Ο προσφεύγων θεωρεί, αντίθετα, ότι τα ωφελούμενα πρόσωπα είναι επιχειρήσεις, κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου, και ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να υπάρχει κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

— Επ' αυτού ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τον λόγο ότι, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, είναι ανατιολογητή.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2013 — B&S Europe κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-222/13)

(2013/C 164/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Business and Strategies in Europe (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Bihain, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·

— στη συνέχεια, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δεχθεί την προσφεύγουσα στον περιορισμένο κατάλογο των υποψηφίων που καλούνται να συμμετάσχουν στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών στο πλαίσιο της συμβάσεως EuropeAid/132633/C/SER/multi, μέρος 7: Governance and home affairs (Διακυβέρνηση και εσωτερικές υποθέσεις)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, προσβολή της αρχής της χρηστής διοικήσεως, μεταξύ άλλων, καθόσον επιβάλλει υποχρέωση συνοχής, προσβολή της αρχής του σεβασμού της κατ' αντιμωλιαν διαδικασίας, καθώς και παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας και της αρχής της ισότητας, εφόσον η Επιτροπή για πρώτη φορά, στο από 2 Απριλίου 2013 έγγραφό της σε συνέχεια της από 15 Φεβρουαρίου 2013 αποφάσεώς της, απέρριψε ως μη επιλέξιμο το προταθέν από την προσφεύγουσα σχέδιο 25, ως μη πληρούν το κριτήριο της τεχνικής ικανότητας, μειώνοντας επομένως τον αριθμό των επιλέξιμων σχεδίων ως σχεδίων αναφοράς κάτω του απαιτούμενου ελαχίστου ορίου.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του σημείου 2.4.11.1.3, δεύτερο εδάφιο, του πρακτικού οδηγού των συμβατικών διαδικασιών στο πλαίσιο των εξωτερικών δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τη διευκρίνιση Α 47 περί της προκηρύξεως του διαγωνισμού, καθόσον η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια των επιλέξιμων σχεδίων αναφοράς τα οποία πληρούν το κριτήριο της επιλογής όσον αφορά την τεχνική ικανότητα του υποψηφίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2013 — vvd Vereinigte Wirtschaftsdienste κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 301 της 22.11.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2013 —
Comunidad Autónoma de Galicia κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-520/10) ⁽¹⁾**

(2013/C 164/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του όγδου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 13 της 15.1.2011.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2013 —
Grupo Bimbo κατά ΓΕΕΑ (SANISSIMO)****(Υπόθεση T-485/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 164/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 164/34	Υπόθεση T-174/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Μαρτίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση F-27/11, BO κατά Επιτροπής	19
2013/C 164/35	Υπόθεση T-182/13: Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2013 — Moallem Insurance κατά Συμβουλίου	19
2013/C 164/36	Υπόθεση T-189/13: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2013 — PP Nature-Balance Lizenz κατά Επιτροπής	20
2013/C 164/37	Υπόθεση T-201/13: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2013 — Rubinum κατά Επιτροπής	21
2013/C 164/38	Υπόθεση T-208/13: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2013 — Portugal Telecom κατά Επιτροπής	22
2013/C 164/39	Υπόθεση T-219/13: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — Ferracci κατά Επιτροπής	23
2013/C 164/40	Υπόθεση T-222/13: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2013 — B&S Europe κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	24
2013/C 164/41	Υπόθεση T-353/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste κατά Επιτροπής	24
2013/C 164/42	Υπόθεση T-520/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia κατά Επιτροπής	25
2013/C 164/43	Υπόθεση T-485/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2013 — Grupo Bimbo κατά ΓΕΕΑ (SANISSIMO)	25

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

